

Konungen han vaknade (Inga, liten kvarnpiga)

Folksong - ballad from Närke

1 Ko-nun-gen han vak-na-de i hö - gan-loft låg. Ko-nun-gen han vak-na-de i
2 "In - ga är det so-om up-på gull - har-pan slår, in - ga är det so-om up-på
3 Ko-nun-gen han ta - la - de till små-sven-ner så: Ko-nun-gen han ta - la - de till
4 "Hu - ru skall jag kun-na in-för ko - nun-gen gå?" "Hu - ru skall jag kun-na in-för
5 In - ga lil - la i - in i - ge - nom dör-ren steg, In - ga lil - la i - in i - ge -

hö - gan - loft låg. "Vem är det som på min gull - har - pa slår"? In -
gull - har - pan slår, Det är In - ga lilla i kvar - nen hon mal". In -
små - sven - ner så: "I bedjen In - ga lilla in - för mig att gå". In -
ko - nun - gen gå?" "Jag är ba - ra kläd - der i vad - ma - let grå". In -
- nom dör - ren steg, och ko - nun - gen hen - ne med blda ö - gon neg. In -

- un - der e - ke - lund så grö - nan. 6 "In - ga lil - la, In - ga lill, kväd vi - san för mig!"
- un - der e - ke - lund så grö - nan. 7 "Hal - va kun - ga - ri - i - ket jag pas - sar ej på,
- un - der e - ke - lund så grö - nan. 8 "In - ga lil - la, In - ga lill, kväd vi - san för mig!"
- un - der e - ke - lund så grö - nan. 9 In - ga lill hon sat - te sig på rö - dan gull - stol,
- un - der e - ke - lund så grö - nan.

In - ga lil - la, In - ga lill, kväd vi - san för mig!" "Mitt halva kun - ga - ri - ke det
hal - va kun - ga - ri - i - ket jag pas - sar ej på, men no - og kan jag kvä - da
In - ga lil - la, In - ga lill, kväd vi - san för mig!" "Mitt e - get un - ga liv, det
In - ga lill hon sat - te sig på rö - dan gull - stol. Och ko - nun - gen själv sat - te

vill jag gi - va dig". In - un - der e - ke - lund så grö - nan.
min vi - sa än - då". In - un - der e - ke - lund så grö - nan.
vill jag gi - va dig". In - un - der e - ke - lund så grö - nan.
gu - ull - kro - nan på. In - un - der e - ke - lund så grö - nan.